

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Lucií Annou Tajdusovou ve věci

žalobce: **Zdeněk G.**, narozený dne xxx
sídlem xxx
zastoupený advokátem JUDr. Františkem Severinem
sídlem Elišky Machové 1247/41, 616 00 Brno

proti
žalovaným: 1. **Eva H.**, narozená dne xxx
bytem xxx

2. **Marian Š.**, narozený dne xxx
bytem xxx

oba zastoupeni advokátem JUDr. Markem Křížem, Ph.D.
sídlem Masarykovo nám. 91/28, 733 01 Karviná

o ručení člena statutárního orgánu obchodní korporace

takto:

I. Žalovaná 1. a žalovaný 2. společně a nerozdílně **ručí** za splnění povinností společnosti MARVISSIMO s.r.o. "v likvidaci", IČO 05002397, vymazané z obchodního rejstříku, dříve sídlem Hlubinská 1378/36, Moravská Ostrava, 702 00 Ostrava, vyplývající z rozhodnutí Okresního soudu v Ostravě ze dne 23. 10. 2018 č. j. 27 C 261/2018-10, a proto jsou povinni společně a nerozdílně zaplatit žalobci částku 161 724,98 Kč s příslušenstvím a náklady řízení ve výši 36 691,40 Kč, to vše do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Blejchařová.

II. Žalovaná 1. a žalovaný 2. jsou povinni společně a nerozdílně **zaplatit** žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 133 409 Kč, a to do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku, k rukám zástupce žalobce, advokáta JUDr. Františka Severina.

Odůvodnění:

1. Žalobním návrhem ze dne 21. 2. 2020 doručeným Okresnímu soudu v Karviné, se žalobce domáhal založení ručitelského vztahu mezi žalovanými a společností MARVISSIMO s.r.o. „v likvidaci", IČO 05002397, sídlem Hlubinská 1378/36, Moravská Ostrava, 702 00 Ostrava (dále jen „Společnost") v rozsahu vyplývajícího z rozhodnutí Okresního soudu v Ostravě ze dne 23. 10. 2018 č.j. 27 C 261/2018-10. Důvodnost podaného návrhu spatřoval žalobce v tom, že žalovaní jakožto bývalí jednatelé Společnosti (a jediní společníci) nejednali s péčí řádného hospodáře, přestože měli a mohli vědět, že se Společnost jako dlužník nachází v hrozícím úpadku a za účelem odvrácení úpadku neučinili vše potřebné a rozumně předpokládatelné. Žalobce se Společností (tehdy zastoupenou žalovanou 1.) uzavřeli dne 13. 5. 2016 smlouvu o nájmu nebytových prostor určených k podnikání. Pravomocným rozhodnutím Okresního soudu v Ostravě ze dne 23. 10. 2018 č. j. 27 C 261/2018-10 byla Společnosti uložena povinnost uhradit žalobci částku 161 724,98 Kč s příslušenstvím a náklady řízení ve výši 36 691,40 Kč, odpovídající celkové výši dluhů vzniklých za trvání nájemní smlouvy. Žalobce měl za to, že jsou naplněny podmínky pro aplikaci ust. § 68 zák. č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech, ve znění účinném do 31. 12. 2020 (dále jen „z.o.k."). V této souvislosti byla oběma žalovaným zaslána výzva, nechť splní svůj zákonný ručitelský závazek za splnění peněžitých závazků, které Společnosti vznikly v době, kdy vykonávali funkci statutárního orgánu. Žalovaní však na tuto výzvu nereagovali. Žalovaní se po skončení nájemního vztahu dne 22. 1. 2018 snažili zbavit odpovědnosti tím, že svůj obchodní podíl i funkci jednatele převedli na jinou osobu. Nájemní vztah byl ukončen pro nedodržení závazků a pro porušení smlouvy nájemcem spočívající v neplacení nájemného a provozních nákladů. Společnost ukončení nájemního vztahu nikterak nerozporovala a předmět nájmu pronajímateli (žalobci) předala dne 1. 2. 2018, o čemž byl sepsán také protokol.

2. Žalobce doplnil podanou žalobu o další skutková tvrzení, že z insolvenčního rejstříku je zřejmé, že Společnost měla vedle žalobce, a to již v době, kdy změnila jednatele (29. 1. 2018), také široký okruh dalších věřitelů, jako např. OSA – Ochranný svaz autorský, T-Mobile Czech Republic a.s., Česká republika – Česká správa sociálního zabezpečení, Finanční úřad pro Moravskoslezský kraj, Československá obchodní banka, a.s., atd. Nad rámec tohoto výčtu bylo žalobci známo, že Společnost dlužila ještě dalšímu věřiteli společnosti Bajatrend s.r.o., který se do insolvenčního řízení nepřihlásil.

3. U jednání před Okresním soudem v Karviné konaného dne 29. 6. 2021 žalobce dále uvedl, že z nahlédnutí do insolvenčního rejstříku je zřejmé, že Společnost měla ke konci roku 2017 statisícové dluhy, a proto nelze souhlasit s tvrzením žalovaných, že o hrozícím úpadku Společnosti nevěděli nebo nemohli vědět. Žalobce nemohl souhlasit ani s další námitkou žalovaných, že spoléhali na nového majitele Společnosti Roberta Š., že bude pokračovat v provozu restaurace a penzionu a zaplatí „běžné" dluhy Společnosti vyplývající z běžného provozu. Má za to, že Robert Š. je tzv. bílý kůň, který byl navíc v roce 2018 evidován v dalších 88 obchodních společnostech, z nichž převážná část je v úpadku. Robert Š. jako nový majitel vstoupil do Společnosti v situaci, kdy měla vypovězenou nájemní smlouvu, neměla žádnou provozovnu a neměla co provozovat. Samotné předání nebytových prostor proběhlo nestandardně a k faktickému předání nebytových prostor Robertem Š. zpět žalobci ve skutečnosti nedošlo, neboť předávací protokol nebyl novým majitel Společnosti vůbec podepsán. Až konečnou fakturou dodavatelů za rok 2017 byla zjištěna dlužná částka, a to ve výši 83 000 Kč představující rozdíl mezi zaplacenými zálohami a skutečnými náklady na energie za rok 2017 a leden 2018 (topení, voda, plyn, elektrická energie), což také bylo Společnosti vyúčtováno fakturou ze dne 19. 3. 2018. Na základě tohoto žalobce provedl

jednostranný zápočet pohledávky za dlužné energie, oproti depozitu ve výši 60 000 Kč. Všechny dluhy Společnosti vznikly za dobu, kdy byli žalovaní jedinými jednateli Společnosti, a proto je zde naplněna hypotéza ust. § 68 z.o.k. ve znění účinném do 31. 12. 2020 a byla splněna podmínka čl. II. bod 7 zák. č. 33/2020 Sb. Ještě před zánikem funkce jednatelů byla podle žalobce Společnost v úpadku podle ust. § 3 zák. č. 182/2006 Sb., insolvenčního zákona (dále jen „InsZ"), a žalovaní neudělali ničeho pro odvrácení tohoto stavu, a naopak dále navyšovali nesplnitelné závazky. V průběhu celého řízení žalovaní neprokázali, že by měli oproti splatným závazkům minimálně stejnou výši aktiv. Špatnou ekonomickou situaci Společnosti potvrdili při výsleších také svědkové V. a Š., když za účelem udržení provozu oba žalovaní opakovaně do Společnosti vkládali statisíce z vlastních prostředků a neočekávali jejich vrácení. Robert Š. restauraci s penzionem nikdy neprovozoval a o pokračování provozu vůbec neprojevil zájem. Žalobce proto s odkazem na všechny provedené důkazy a tvrzení, která byla vyřčena u všech jednání, navrhuje, aby bylo žalobě vyhověno v plném rozsahu a žalovaným byla uložena povinnost nahradit žalobci náhradu nákladů řízení.

4. Žalovaní s podanou žalobou nesouhlasí, stejně tak nesouhlasí s tvrzením žalobce, že jako členové statutárního orgánu Společnosti porušili své povinnosti tím, že věděli či měli a mohli vědět o hrozícím úpadku, přičemž v rozporu s péčí řádného hospodáře neučinili za účelem odvrácení úpadku vše potřebné a rozumně předpokladatelné. Žalovaní se v průběhu doby, kdy provozovali restauraci, potýkali s nejrůznějšími schválnostmi ze strany žalobce jakožto pronajímatele. V průběhu roku 2017 se žalovaní seznámili s Robertem Š., který měl zájem restauraci provozovat namísto žalovaných, což vedlo k tomu, že se s ním nakonec v lednu 2018 dohodli, že mu prodají své obchodní podíly ve Společnosti, o čemž byl dne 26. 1. 2018 také sepsán notářský zápis u JUDr. Jarmily Valigurové, notářky v Ostravě, sp. zn. NZ 119/2018. Tímtéž notářským zápisem došlo k odvolání dosavadních jednatelů z funkce a s účinností od 29. 1. 2018 byl ve Společnosti jmenován nový jednatel Robert Š., se kterým se žalovaní dohodli na převzetí provozované restaurace. Ke dni převodu Společnosti na tuto třetí osobu nebyla podle žalovaných Společnost v úpadku, ani v hrozícím úpadku. Součástí převodu obchodního podílu byl také převod aktiv Společnosti představující zařízení restaurace, zásob potravin a nápojů, převod peněžitých prostředků v pokladně a cenin v podobě stravenek. Jediným dluhem byl nezaplacený nájem za měsíc leden 2018, avšak s žalobcem bylo dohodnuto, že nájem zaplatí již nový majitel Společnosti, navíc byl dluh kryt zaplacenou kaucí ve výši 60 000 Kč, kterou žalobce žalovaným nevrátil, neboť i ona přešla na nového majitele. Žalovaní prohlašují, že rozhodně Společnost nepředávali na třetí osobu předluženou, v té době neměli žádný dluh vůči jakýmkoliv věřitelům, a proto navrhují, aby byla žaloba jako nedůvodná zamítnuta.

5. Dle sdělení žalovaných, žalobce pronajal žalovaným inventář restaurace a penzionu na 5 let dopředu za částku 665 500 Kč (od 1. 6. 2016 do 1. 6. 2021) a jako zálohu (depozit) na nájem zaslali žalobci částku 60 000 Kč. Spolupráce se žalobcem byla špatná, až později totiž zjistili, že veškeré věci z inventáře jsou bez záruky a zastaralé, a jelikož žalobce žalovaným nepřiznal žádný odpis majetku, opravovali jej a nový kupovali na své vlastní náklady. Dne 26. 1. 2018 si Společnost právně převzal nový majitel – jednatel Robert Š. Toho dne také došlo k předání veškeré dokumentace a účetní firma, se kterou spolupracovali, novému vlastníkovi předala veškeré doklady. V těchto dnech rovněž od žalobce obdrželi výpověď nájemní smlouvy a do konce měsíce ledna 2018 měli vyklidit nebytové prostory. Žalobci nebyl zaplacen pouze poslední nájem za měsíc leden 2018, avšak se domnívali, že k zaplacení tohoto dlužného nájmu postačí depozit ve výši 60 000 Kč, který žalobce zadržoval, navíc za situace, kdy žalovaní nikdy od žalobce neobdrželi konkrétní vyúčtování za elektřinu a plyn. Na zbývající část zaplaceného nájemného za inventář restaurace a penzionu ve výši 443 666 Kč za 40 zbylých měsíců nemají dle žalobce právní nárok. V rámci své podnikatelské činnosti žalovaní hospodařili řádně a jak vyplývá z daňového přiznání za rok 2017, ke dni 31. 12. 2017 vykazovali zisk ve výši 246 065 Kč. Společnost měla pouze běžné dluhy, které byla schopna zaplatit. Pohledávku Finančního úřadu nelze Společnosti přičítat k tíži, neboť daňová povinnost

Společnosti vznikla až ke dni 31. 3. 2018. Za vznikem většiny pohledávek nemohli samotní žalovaní, nýbrž nový jednatel Robert Š. Žalovaní prokázali, že svou podnikatelskou činnost neprovozovali lehkomyslným či nedbalým způsobem a z ničeho nevyplývá, že by při provozování svého podnikání vědomě navyšovali ztrátu Společnosti a že by v době ukončení nájmu, tedy v lednu 2018, věděli o pohledávce žalobce, kterou následně uplatňoval v řízení před Okresním soudem v Ostravě. Žalovaní jsou přesvědčeni, že v době, kdy svůj obchodní podíl převáděli, se Společnost v úpadku ani v hrozícím úpadku nenacházela, což vyvozují např. z výpisu z běžného účtu Společnosti nebo z daňového přiznání za rok 2017. V průběhu celého řízení nebylo žalobcem prokázáno, že by žalovaní nejednali či nechovali se s péčí řádného hospodáře.

6. Okresní soud v Karviné před vyhlášením rozhodnutí postoupil spis Vrchnímu sodu v Olomouci, neboť usoudil, že není k projednání a rozhodnutí věci věcně příslušný. Vrchní soud v Olomouci rozhodl usnesením ze dne 18. 1. 2022 č. j. Ncp 8/2022-141 tak, že k projednání a rozhodnutí předmětné věci jsou příslušné krajské soudy dle ust. § 9 odst. 2 písm. p) o.s.ř. a věc tak byla postoupena Krajskému soudu v Ostravě k dalšímu řízení.

7. Krajský soud v Ostravě jako soud věcně i místně příslušný nařídil jednání, při kterém oba zástupci účastníků jen zopakovali svá procesní stanoviska a podle ust. § 226 odst. 2 o.s.ř. souhlasili, aby soud při rozhodnutí ve věci vyšel ze všech již provedených důkazů před Okresním soudem v Karviné. Krajský soud v Ostravě doplnil dokazování o důkazy, které Okresní soud v Karviné neprovedl a které považoval za důležité k řádnému prokázání skutkového stavu. Následně rozhodl rozsudkem ze dne 1. 12. 2022 č. j. 43 Cm 32/2022-181 tak, že žalobu zamítl a žalobce zavázal k náhradě nákladů řízení. Vrchní soud v Olomouci odvoláním napadený rozsudek rozsudkem ze dne 14. 6. 2023 č. j. 8 Cmo 30/2023-214 potvrdil a žalobce zavázal k náhradě nákladů řízení.

8. Žalobce podal proti rozhodnutí Vrchního soudu v Olomouci dovolání, o kterém bylo rozsudkem ze dne 3. 4. 2024 č. j. 27 Cdo 3019/2023-257 rozhodnuto tak, že Nejvyšší soud zrušil rozsudky vrchního i krajského soudu a věc vrátil soudu prvního stupně k dalšímu řízení. Nejvyšší soud krajskému soudu uložil, aby opětovně posoudil, a to s přihlédnutím ke všem rozhodným skutečnostem uvedeným v rozsudku, zda se Společnost žalovaných během jejich funkčního období nacházela v hrozícím úpadku a pokud ano, pak je potřeba zvážit, jestli si žalovaní při jeho odvrácení počínali s péčí řádného hospodáře. Pakliže by soud došel k závěru, že jsou zde splněny podmínky pro založení ručení, pak je rovněž potřeba na nově učiněné závěry krajského soudu aplikovat závěry týkající se proporcionality této sankce.

9. Krajský soud v Ostravě následně při dalším jednání dle pokynů Nejvyššího soudu postupoval tak, aby náležitě zjistil, zdali byly zcela naplněny podmínky pro aplikaci ust. § 68 z.o.k. ve znění do 31. 12. 2020. Oba účastníci byli soudem poučeni o nutnosti tvrdit a prokázat:

   - že Společnost byla v období, ve kterém žalovaní působili jako jednatelé, v hrozícím úpadku, a zdali tuto skutečnost žalovaní věděli, nebo vědět měli a mohli a co měli žalovaní v souladu s péčí řádného hospodáře učinit k odvrácení hrozícího úpadku (žalobce);
   - jak žalovaní zjišťovali ekonomický stav Společnosti, z čeho dovozovali stav neexistence hrozícího úpadku, co vše dělali pro to, aby nenastal a pokud nastal, co učinili k jeho odvrácení.

10. Po poučení soudem žalobce uvedl, že v intencích kasačního rozhodnutí Nejvyššího soudu je potřeba, aby hrozící úpadek nebyl posuzován ve vztahu k existujícím splatným dluhům, ale i ke dluhům budoucím. Oba žalovaní nevynaložili sebemenší úsilí odpovídající péči řádného hospodáře, nejednali s potřebnými znalostmi, nevedli řádné účetnictví, a jelikož byli žalovaní jediní společníci a jednatelé Společnosti, nemohli nevědět o ekonomické situaci Společnosti, byť tedy žalovaná 1. nejevila o provoz Společnosti zájem a žalovaný 2. dlouhodobě pobývá v zahraničí. Významnou skutečností se žalobci jeví také fakt, že žalovaní jakožto jednatelé Společnosti sami sebe odvolali z funkce jednatelů, a to v nesporné návaznosti na ukončení nájemní smlouvy se

žalobcem, aniž by přenechali vedení Společnosti krizovému manažerovi, obnovili podnikatelskou činnost v jiné provozovně nebo např. komunikovali s věřiteli. Po odvolání žalovaných z funkce jednatelů si žalovaní hodnotnější movité věci z majetku Společnosti odvezli domů, příp. se prodaly a peníze z prodeje si ponechali. Žalovaní tímto postupem poškodili své věřitele, což už hraničí s jejich trestněprávní odpovědností.

11. Po poučení soudem žalovaní svá tvrzení doplnili, že při převodu obchodního podílu na společnost Roberta Š. nesestavovali mimořádnou účetní závěrku, neboť se jednalo o dobu takřka navazující na provedení řádné účetní závěrky k datu 31. 12. 2017. Mají za to, že stav hrozícího úpadku u Společnosti nikdy nenastal a nebylo tedy ve Společnosti potřeba přijímat opatření proti hrozícímu úpadku, odkazujíce na daňové přiznání z roku 2017. Společnost Contaduria s.r.o., která Společnosti zpracovávala účetní doklady, nikdy žalovaným nesdělila, že by se ve Společnosti objevily problémy s fungováním a řízením Společnosti, na které by bylo potřeba zvlášť reagovat.

12. Většinu důkazů provedených okresním soudem krajský soud nehodnotil, neboť z hlediska právního posouzení věci, zdali jsou naplněny podmínky pro vyhovění žalobního nároku podle ust. § 68 odst. 1 z.o.k. jsou bezvýznamné. Krajský soud rovněž zamítl návrh žalovaných na doplnění dokazování o vypracování znaleckého posudku z oboru ekonomika, odvětví vedení účetnictví, který měl podle žalovaných osvětlit ekonomickou situaci Společnosti v době, kdy byli žalovaní jednateli. Důvod zamítnutí krajský soud spatřuje v tom, že vypracování znaleckého posudku je nadbytečné, neboť právní závěr, zdali byly splněny podmínky pro vyhovění žaloby podle ust. § 68 odst. 1 z.o.k., bylo lze přijmout i bez provedení tohoto důkazu, a to z listin obsažených ve spise.

13. Na základě provedených důkazů bylo po stránce skutkové zjištěno:

14. Z výpisu z obchodního rejstříku vedeného u Krajského soudu v Ostravě, oddíl C, číslo vložky 65896, že žalovaní byli jednatelé společnosti MARVISSIMO s.r.o. "v likvidaci", IČO 05002397, sídlem Hlubinská 1378/36, Moravská Ostrava, 702 00 Ostrava, od 18. 4. 2016 do 26. 1. 2018. Společnost byla vymazána z obchodního rejstříku dne 30. 6. 2022, neboť byl zrušen konkurs na majetek insolvenčního dlužníka, jelikož její majetek je zcela nepostačující pro uspokojení věřitelů.

15. Z usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 20. 11. 2019 č. j. KSOS 31 INS 19775/2019-A15, že byl zjištěn úpadek dlužníka (Společnosti), na její majetek byl prohlášen konkurs a byla jmenována insolvenční správkyně JUDr. Eva Dušková.

16. Z usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 24. 2. 2022 č. j. KSOS 31 INS 19775/2019-B32, že konkurs na majetek Společnosti byl zrušen z důvodu, že pro uspokojení věřitelů je majetek dlužníka (Společnosti) zcela nepostačující.

17. Z přihlášky pohledávky P1 věřitele Zdeňka G. (žalobce), že přihlášená pohledávka činí celkem 1 334 416,38 Kč, přičemž se skládala z několik dílčích pohledávek, z nichž každá byla splatná dne 10. 11. 2018.

18. Z přihlášky pohledávky P2 věřitele Mgr. Jaroslavy S., že přihlášená pohledávka činí 4 235 Kč a v době podání přihlášky nebyla dosud splatná.

19. Z přihlášky pohledávky P3 věřitele JUDr. Petra K., že přihlášená pohledávka činí 6 655 Kč se splatností 5. 12. 2018.

20. Z přihlášky pohledávky P4 věřitele Krajského soudu v Ostravě, že přihlášená pohledávka činí 2 000 Kč se splatností 21. 5. 2019.

21. Z přihlášky pohledávky P5 věřitele Krajského soudu v Ostravě, že přihlášená pohledávka činí 700 Kč se splatností 21. 5. 2019.

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Blejchařová.

22. Z přihlášky pohledávky P6 věřitele Okresní správy sociálního zabezpečení, že přihlášená pohledávka činí celkem 785 Kč, přičemž se skládala z dílčích pohledávek, z nichž první ve výši 285 Kč byla splatná dne 17. 1. 2018 a druhá ve výši 500 Kč byla splatná dne 13. 5. 2018.

23. Z přihlášky pohledávky P7 věřitele Magistrátu města Ostravy, že přihlášená pohledávka činí 1 000 Kč se splatností 22. 10. 2018.

24. Z přihlášky pohledávky P8 věřitele JUDr. Lukáše J., že přihlášená pohledávka činí 6 655 Kč se splatností 30. 4. 2019.

25. Z přihlášky pohledávky P9 věřitele Finančního úřadu pro Moravskoslezský kraj, že přihlášená pohledávka činí 5 370 540 Kč, tuto věřitel vzal co do částky 4 078 214 Kč zpět, a v době podání přihlášky nebyl zbytek přihlášené pohledávky splatný.

26. Z přihlášky pohledávky P10 věřitele Finančního úřadu pro Moravskoslezský kraj, že přihlášená pohledávka činí celkem 5 769 366 Kč, přičemž se skládala z mnoha dílčích pohledávek, s různou dobou splatnosti.

27. Z přihlášky pohledávky P11 věřitele T-Mobile Czech Republic a.s., že přihlášená pohledávka činí celkem 47 792,67 Kč, přičemž se skládala z dílčích pohledávek ve výši: 3 810 Kč se splatností 7. 1. 2018, 3 935 Kč se splatností 7. 2. 2018, 3 456 Kč se splatností 10. 3. 2018, 6 630 Kč se splatností 22. 5. 2018 a 25 332 Kč se splatností 22. 5. 2018.

28. Z přihlášky pohledávky P12 věřitele Ochranného svazu autorského pro práva k dílům hudebním, z.s., že přihlášená pohledávka činí 5 312 Kč se splatností 2. 1. 2018.

29. Z přihlášky pohledávky P13 věřitele Plzeňský Prazdroj, a. s., že přihlášená pohledávka činí 25 490 Kč se splatností 25. 5. 2018.

30. Z přihlášky pohledávky P14 věřitele Československá obchodní banka, a. s., že přihlášená pohledávka činí celkem 898 954,26 Kč, přičemž se skládala z dalších dílčích pohledávek, s různými dobami splatnosti.

31. Ze seznamu přihlášek a soupisu majetkové podstaty v insolvenčním řízení č. j. KSOS 31 INS 19775/2019-B9 ze dne 3. 3. 2020, že se do insolvenčního řízení přihlásilo celkem 12 nezajištěných věřitelů s celkovou výší všech pohledávek 13 847 288,18 Kč. Majetková podstata Společnosti, tzn. nemovitý majetek, movitý majetek, finanční prostředky, pohledávky a ostatní majetek činí 0 Kč.

32. Z usnesení o schválení konečné zprávy v insolvenčním řízení č. j. KSOS 31 INS 19775/2019-B31 ze dne 20. 1. 2022, že příjmy majetkové podstaty činí 50 000 Kč, výdaje 59 571,75 Kč a částka zbývající k uspokojení nezajištěných věřitelů činí 0 Kč.

33. Z usnesení o zrušení konkursu v insolvenčním řízení č. j. KSOS 31 INS 19775/2019-B32 ze dne 24. 2. 2022, že důvodem zrušení konkursu je nedostatečný majetek Společnosti pro uspokojení věřitelů.

34. Z usnesení o zrušení Společnosti a jmenování likvidátora vydaného Krajským soudem v Ostravě dne 18. 2. 2019 pod č. j. 15 Cm 267/2018–13, že Společnost byla zrušena s likvidací, neboť zde existoval nesoulad mezi zapsaným stavem v obchodním rejstříku a skutečným stavem z důvodu absence zápisu skutečného sídla Společnosti v obchodním rejstříku. Likvidátorem Společnosti byla jmenována společnost Horizont ISPL v.o.s.

35. Z výpisu z veřejného rejstříku podle fyzických osob v angažmá, že Robert Š. je zapsán jako člen statutárního orgánu ve vyšších desítkách společností, přičemž značná část z nich jsou v likvidaci a vymazány z obchodního rejstříku.

36. Z výpisu rejstříku trestů Roberta Š., že byl rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 10. 10. 2019 sp. zn. 54 T 8/2015, ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Olomouci ze dne 28. 4. 2021, sp. zn. 3 To 91/2020, odsouzen za úmyslný trestný čin podle ust. § 240 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby, za což byl odsouzen k nepodmíněnému trestu v trvání 4 let. O podmíněném propuštění rozhodl Okresní soud v Ostravě dne 4. 4. 2023 č.j. 0PP 4/2023 se zkušební dobou 6 let a se zákazem činnosti spočívající v soukromém podnikání (včetně živností a funkcí a členství v orgánech společnosti a družstev) a zákazu výkonu funkce statutárního orgánu v obchodního korporacích v délce trvání 5 let.

37. Z výslechu žalované 1., že žalovaný 2. se prakticky provozu restaurace a penzionu neúčastnil, neboť dlouhodobě žije v zahraničí. S provozem ji pomáhala matka, která byla zaměstnána jako provozní a mimo jiné se také starala o účetnictví, provoz restaurace, vedení zaměstnanců, objednávku zboží, shromažďovala účetní podklady. V době, kdy s žalovaným 2. převáděli Společnost na nového společníka, věděla, že není uhrazena faktura za nájem za měsíc leden 2018, avšak s manželkou žalobce byla dohodnuta splatnost faktury až ke dni 31. 1. 2018 (namísto 10. 1. 2018) a tento dlužný nájem měl být navíc uhrazen ze zadržovaného depozitu. Na druhou stranu však věděla, že faktury za telefonní poplatky, internet a kabelovou televizi nebyly ke dni převodu uhrazeny, nový jednatel si chtěl všechny smlouvy sjednat sám, proto jen informovala jejich dodavatele, že dojde ke změně smluv. Na bankovním účtu Společnosti, který byl převeden na Roberta Š., bylo ke dni 31. 1. 2018 evidováno 15 000 Kč. Z finančních prostředků, které byly z účtu Společnosti vybrány v den převodu Společnosti na nového majitele, byly zaplaceny mzdy dvou kuchařů a dvou servírek. Co se týče hodnotného majetku Společnosti, který by se dal zpeněžit na úhradu dlužných pohledávek, žalovaná 1. označila 2 počítače, notebook, tiskárnu, kasu, 4 lednice a 2 mrazáky. Tato zařízení si žalovaní koupili z vlastních finančních prostředků, proto si je také po opuštění nebytových prostor odvezli s sebou. Veškeré účetnictví Společnosti bylo řádně předáno Robertu Š. Proč nebyly z movitého majetku Společnosti uhrazeny její dluhy, žalovaná 1. uvedla, že o žádných dluzích (kromě zmíněného dluhu za nájem) nevěděla. Ke dni 26. 1. 2018, kdy byla Společnost prodána, věděla o dluhu za nájem ve výši 70 000 Kč, za prádelnu ve výši 10 000 Kč a za telefon asi ve výši 3 000 Kč. Konečné dofakturování od všech dodavatelů energií za rok 2017 došlo fakturou žalobce ze dne 19. 3. 2018 znějící na částku 83 000 Kč, na kterou byl následně žalobcem jednorázově započten zajišťovací vklad ve výši 60 000 Kč.

38. Z ukončení nájemního vztahu ze dne 22. 1. 2018, že žalobce jakožto pronajímatel ukončil nájemní vztah se Společností, neboť řádně a včas neplatí provozní náklady. Společnost byla povinna předmět nájmu vyklidit do 7 dnů od ukončení nájmu.

39. Z notářského zápisu sepsaný dne 26. 1. 2018 sp. zn. NZ 119/2018 jménem notářky JUDr. Jarmily Valigurové, Mgr. Janem Mihálikem, notářským kandidátem, že tento zápis osvědčuje rozhodnutí valné hromady společnosti MARVA SPORT s.r.o. (později MARVISSIMO s.r.o.), na které byli odvolání oba žalovaní jakožto jednatelé Společnosti ze svých funkcí, dále valná hromada rozhodla o dílčích změnách společenské smlouvy, o udělení souhlasu s převodem obchodních podílů obou žalovaných na společnost B.O.B.R. GROUP a.s. a zvolila Roberta Š. do funkce jednatele Společnosti.

40. Z platebního rozkazu vydaného Okresním soudem v Ostravě dne 23. 10. 2018 č. j. 27 C 261/2018-10, že jím byla zavázána společnost MARVISSIMO s.r.o. zaplatit žalobci částku ve výši 10 939,77 Kč, částku 72 600 Kč s úrokem z prodlení 1 000 Kč denně od 11. 1. 2018 do zaplacení, částku 23 185,21 Kč s úrokem z prodlení 1 000 Kč od 1. 4. 2018 do zaplacení, částku 55 000 Kč a náklady řízení ve výši 36 691,40 Kč.

41. Soud po stránce skutkové má za nesporné všechny shora tvrzené skutečnosti a při svém rozhodování vycházel z níže uvedeného skutkového stavu:

Žalovaní byli jednatelé Společnosti od 18. 4. 2016 do 26. 1. 2018. Dne 22. 1. 2018 žalobce vypověděl nájemní smlouvu nebytových prostor, ve kterých žalovaní provozovali svou podnikatelskou činnost. Na valné hromadě konané dne 26. 1. 2018 žalovaní rozhodli své obchodní podíly ve Společnosti převést na společnost B.O.B.R. GROUP a.s. Novým jednatelem Společnosti se stal Robert Š., který v době zvolení do funkce jednatele Společnosti byl rovněž jednatelem v dalších nejméně 80 společnostech. Insolvenční řízení na majetek Společnosti bylo zahájeno podaným návrhem věřitele (žalobce) dne 13. 9. 2019, dne 20. 11. 2019 byl usnesením Krajského soudu v Ostravě č. j. KSOS 31 INS 19775/2019-A15 zjištěn úpadek Společnosti a na její majetek byl prohlášen konkurs. Dne 24. 2. 2022 byl usnesením téhož soudu č. j. KSOS 31 INS 19775/2019-B32 probíhající konkurs zrušen, neboť majetek Společnosti zcela nepostačoval k uspokojení věřitelů. Do insolvenčního řízení bylo přihlášeno 14 nezajištěných pohledávek 13 věřitelů v celkové výši 13 847 288,18 Kč.

42. Po stránce právní přitom dospěl soud k následujícím závěrům.

43. Podle ust. § 3 odst. 1 zák. č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobu jeho řešení (dále jen „InsZ“) dlužník je v úpadku, jestliže má a) více věřitelů a b) peněžité závazky po dobu delší 30 dnů po lhůtě splatnosti a c) tyto závazky není schopen plnit (dále jen „platební neschopnost“).

44. Podle ust. § 3 odst. 2 InsZ má se za to, že dlužník není schopen plnit své peněžité závazky, jestliže a) zastavil platby podstatné části svých peněžitých závazků, nebo b) je neplní po dobu delší 3 měsíců po lhůtě splatnosti, nebo c) není možné dosáhnout uspokojení některé ze splatných peněžitých pohledávek vůči dlužníku výkonem rozhodnutí nebo exekucí, nebo d) nesplnil povinnost předložit seznamy uvedené v ust. § 104 odst. 1, kterou mu uložil insolvenční soud.

45. Podle ust. § 3 odst. 4 InsZ jde o hrozící úpadek tehdy, lze-li se zřetelem ke všem okolnostem důvodně předpokládat, že dlužník nebude schopen řádně a včas splnit podstatnou část svých peněžitých závazků.

46. Podle ust. § 159 odst. 1 o.z. kdo přijme funkci člena voleného orgánu, zavazuje se, že ji bude vykonávat s nezbytnou loajalitou i s potřebnými znalostmi a pečlivostí. Má se za to, že jedná nedbale, kdo není této péče řádného hospodáře schopen, ač to musel zjistit při přijetí funkce nebo při jejím výkonu, a nevyvodí z toho pro sebe důsledky.

47. Podle ust. § 159 odst. 2 o.z. člen voleného orgánu vykonává funkci osobně; to však nebrání tomu, aby člen zmocnil pro jednotlivý případ jiného člena téhož orgánu, aby za něho při jeho neúčasti hlasoval.

48. Podle ust. § 51 odst. 1 z.o.k. pečlivě a s potřebnými znalostmi jedná ten, kdo mohl při podnikatelském rozhodování v dobré víře rozumně předpokládat, že jedná informovaně a v obhájitelném zájmu obchodní korporace; to neplatí, pokud takovéto rozhodování nebylo učiněno s nezbytnou loajalitou.

49. Podle ust. § 52 odst. 1, odst. 2 z.o.k. při posouzení, zda člen orgánu jednal s péčí řádného hospodáře, se vždy přihlédne k péči, kterou by v obdobné situaci vynaložila jiná rozumně pečlivá osoba, byla-li by v postavení člena obdobného orgánu obchodní korporace. Je-li v řízení před soudem posuzováno, zda člen orgánu obchodní korporace jednal s péčí řádného hospodáře, nese důkazní břemeno tento člen, ledaže soud rozhodne, že to po něm nelze spravedlivě požadovat.

50. Podle ust. § 68 z.o.k. soud může na návrh insolvenčního správce nebo věřitele obchodní korporace rozhodnout, že člen nebo bývalý člen jejího statutárního orgánu ručí za splnění jejích povinností, jestliže
a) bylo rozhodnuto, že obchodní korporace je v úpadku, a
b) člen nebo bývalý člen statutárního orgánu obchodní korporace věděli nebo měli a mohli vědět, že je obchodní korporace v hrozícím úpadku podle jiného právního předpisu, a v rozporu

s péčí řádného hospodáře neučinili za účelem odvrácení úpadku vše potřebné a rozumně předpokladatelné.

51. Podle ust. čl. II bodu 7 zák. č. 33/2020 Sb., kterým se mění zákon o obchodních korporacích, ve znění zákona č. 458/2016 Sb., a dalších souvisejících předpisů, že bylo-li insolvenční řízení zahájeno přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, použijí se pro toto řízení ust. § 62 až ust. § 64 a ust. § 68 z.o.k., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

52. Nejprve musí soud zkoumat, zdali je na straně účastníků řízení dána věcná legitimace k vedení sporu. Vyloučil přitom postup dle ust. § 118a o.s.ř., neboť *nedostatek věcné legitimace nelze zhojit prostřednictvím poučovací povinnosti soudu* (srov. rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 30. 9. 2014, sp. zn. 22 Cdo 795/2012).

53. Krajský soud s odkazem na usnesení Vrchního soudu v Olomouci ze dne 28. 1. 2020, sp. zn. 5 Cmo 15/2020, poznamenává, že „*ust. § 68 odst. 1 z.o.k. upravuje (vedle zejm. ust. § 159 odst. 3 o.z. včetně ust. § 66 odst. 2, ust. § 324 odst. 3, ust. § 368 odst. 3 a ust. § 545 odst. 2 z.o.k.) další z případů, kdy členům (či bývalým členům) statutárního orgánu obchodní korporace vzniká (může vzniknout) ručení za splnění povinností obchodní korporace. Tento typ ručení statutárního orgánu za závazky společnosti však nevzniká ze zákona, nýbrž až rozhodnutím soudu o žalobě podle ust. § 68 z.o.k. Jedná se tedy o konstitutivní výrok soudu, kdy bez tohoto výroku není vůči konkrétnímu věřiteli (žalobci) založena ručitelská solidarita (bývalého či současného) člena statutárního orgánu úpadce. … Návrh na vyslovení (určení) ručitelského závazku člena statutárního orgánu podle ust. § 68 odst. 1 z.o.k. je zvláštním určovacím návrhem, pro který sám zákon o obchodních korporacích kogentním ustanovením taxativně vymezuje okruh osob, u kterých je dána aktivní věcná legitimace pro takovýto typ řízení. Tyto osoby pak nemusejí prokazovat ani existenci naléhavého právního zájmu na požadovaném určení, neboť zákon takový určovací návrh naléhavým právním zájmem aktivně legitimovaných osob nepodmiňuje. Naléhavý právní zájem na takovémto určení plyne přímo ze zákona. … Ust. § 68 z.o.k. je proto ve vztahu k ust. § 80 o.s.ř. lex specialis.* Jinými slovy, je třeba míti na paměti, že *aktivní věcná legitimace a naléhavý právní zájem u určovací žaloby nejsou totožnými pojmy a z existence jednoho nelze bez dalšího dovozovat existenci druhého. Naléhavý právní zájem žalobce je však podmíněn jeho aktivní věcnou legitimací* (srov. usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 28. 7. 2010, sp. zn. 28 Cdo 3889/2008).

54. K otázce aktivní věcné legitimace je potřeba konstatovat, že v řízení bylo prokázáno, že žalobce je věřitelem obchodní korporace (Společnosti), a proto soud dále nezkoumal, zda je na straně žalobce dán také naléhavý právní zájem na požadovaném určení. Žalobce jakožto věřitel je oprávněn podat návrh na vyslovení (určení) ručitelského závazku člena či bývalého člena statutárního orgánu za splnění povinností obchodní korporace jak samostatně (v samostatném řízení), tak spolu se žalobou na plnění (uhrazení) povinnosti, za jejíž splnění má člen či bývalý člen statutárního orgánu ručit (srov. usnesení Vrchního soudu v Olomouci ze dne 28. 1. 2020 č. j. 5 Cmo 15/2020-94).

55. Jak již zmínil Vrchní soud v Olomouci v rozsudku ze dne 2. 9. 2021 č. j. 5 Cmo 149/2021-202, *„zákonné ručení podle ust. § 68 z.o.k. představuje specifickou sankci za porušení péče řádného hospodáře, u kterého se rozsah ručení neomezuje výší škody, k jejíž náhradě je člen statutárního orgánu povinen. Smyslem „sankčního" ručení podle ust. § 68 z.o.k. je kompenzovat zhoršenou dobytnost pohledávek věřitelů obchodní korporace, která je způsobena tím, že obchodní korporace je v úpadku a člen statutárního orgánu nejednal s péčí řádného hospodáře, neboť neučinil vše potřebné a rozumně předpokladatelné, aby úpadek obchodní korporace odvrátil (ačkoliv věděl, že korporaci úpadek hrozí anebo o tom vědět měl a mohl)".*

56. Prvním předpokladem vzniku ručení je rozhodnutí insolvenčního soudu o úpadku obchodní korporace podle ust. § 136 InsZ. Druhým předpokladem je, že obchodní korporace byla v hrozícím úpadku podle ust. § 3 odst. 5 InsZ (dříve odst. 4 InsZ) a dotčený člen statutárního orgánu o něm věděl či vědět měl a mohl a hrozící úpadek s péčí řádného hospodáře neodvracel. V daném případě žalobce tížilo břemeno tvrzení a důkazní, aby prokázal, že bylo rozhodnuto o úpadku Společnosti a žalovaní ve funkci jednatelů Společnosti o hrozícím úpadku věděli nebo měli a mohli vědět. Na

druhou stranu, břemeno tvrzení k prokázání skutečností, že veškeré postupy, procesy či úkony, které žalovaní v souzeném období jakožto jednatelé Společnosti učinili za účelem odvrácení hrozícího úpadku, byly v souladu s péčí řádného hospodáře, tížilo stranu žalovanou. Účastníci byli o všech svých procesních právech a povinnostech soudem poučeni.

57. Žalobce primárně tvrdil, že ve věci jsou dány skutkové okolnosti odůvodňující založení ručení žalovaných ve smyslu ust. § 68 z.o.k., na uvedené ustanovení se výslovně odvolal a ve smyslu ustanovení zformuloval i svůj žalobní petit znějící na určení, že žalovaní jakožto členové orgánu Společnosti ručí za splnění jejích povinností. Žalobce svůj žalobní nárok postavil na skutkovém tvrzení, že Společnost byla ve stavu hrozícího úpadku minimálně od konce roku 2017, kdy již byla v prodlení s úhradou pohledávek žalobce, krom toho dále existoval rozsáhlý okruh dalších věřitelů společnosti, jež vůči Společnosti disponovali pohledávky po splatnosti.

58. V tomto řízení bylo usnesením vydaným Krajským soudem v Ostravě ze dne 20. 11. 2019 č. j. KSOS 31 INS 19775/2019-A15 prokázáno, že bylo rozhodnuto o úpadku společnosti MARVISSIMO s.r.o. Žalobci se v tomto řízení rovněž podařilo osvědčit existenci povědomí žalovaných o hrozícím úpadku Společnosti, jak ostatně bude rozvinuto dále. Tato skutečnost byla prokázána mimo jiné z proběhlého insolvenčního řízení, do kterého se přihlásilo 13 věřitelů Společnosti se svými splatnými pohledávkami. Dle závazného pokynu Nejvyššího soudu je potřeba, aby se krajský soud při pohledu na hrozící úpadek primárně nezaměřoval na vztahy k existujícím splatným dluhům, ale posuzoval i vztahy budoucí. Krajský soud je povinen pro posouzení hrozícího úpadku zkoumat všechny okolnosti, pro které je možné neschopnost insolvenčního dlužníka (Společnosti) splnit podstatnou část svých závazků předpokládat. Další skutečností prokazující vědomost žalovaných o hrozícím úpadku Společnosti je např. časově blízká splatnost několik dalších pohledávek (kromě pohledávky žalobce), časově bezprostředně spadající do období po převedení obchodních podílů žalovaných na společnost B.O.B.R. GROUP a.s. Tento závěr vychází primárně z přihlášek pohledávek věřitelů přihlášených do insolvenčního řízení, zejména pak z přihlášek věřitelů Zdeňka G., Okresní správy sociálního zabezpečení, Finančního úřadu pro Moravskoslezský kraj, T-Mobile Czech Republic a.s., Ochranného svazu autorského, Plzeňského Prazdroje, a. s., a Československé obchodní banky, a. s. Další významná skutečnost prokazující vědomost žalovaných o hrozícím úpadku Společnosti vyplývá z účetní závěrky za rok 2017, ze které plyne, že výše budoucích závazků (833 000 Kč) 1,5násobně přesahuje hodnotu běžných aktiv, sestávající z peněžních prostředků (195 000 Kč) a krátkodobých pohledávek (302 000 Kč). Stejně tak o hrozícím úpadku by svědčilo i to, že finanční výsledek hospodaření Společnosti byl záporný (- 58 000 Kč). Navíc ze soupisu majetkové podstaty Společnosti rovněž vyplývá, že jmenovaná insolvenční správkyně nezjistila žádné (krátkodobé) pohledávky Společnosti, které by byly předpokládaným zdrojem částí příjmů Společnosti. Rovněž z účastnické výpovědi vyplývá, že po ukončení provozu restaurace si žalovaní odvezli všechny movité věci ve vlastnictví Společnosti, aniž by si nový společník movité věci potřebné k provozu restaurace převzal. Dále z účetní závěrky Společnosti za rok 2017 vyplývá, že ke dni 31. 12. 2017 Společnost měla nulové zásoby zboží a položka zásob tak vykazovala nulu. Společnost ke dni 26. 1. 2018, kdy došlo k převodu obchodních podílů žalovaných, fakticky nevlastnila žádný hodnotný majetek, jehož případným prodejem by Společnost mohla uspokojit své splatné závazky. Ve vztahu k žalobci tak bylo lze konstatovat, že své břemeno tvrzení a důkazní unesl a v řízení prokázal jednak úpadek Společnosti a jednak existenci vědomosti žalovaných o hrozícím úpadku Společnosti, příp. že o něm měli a mohli vědět, pokud by při provozu Společnosti postupovali a jednali s péčí řádného hospodáře.

59. Za situace, kdy se žalobci v řízení podařilo prokázat existenci pravomocného rozhodnutí o úpadku Společnosti a rovněž vědomosti (postačí potenciální) žalovaných o hrozícím úpadku Společnosti, pak bylo na žalovaných jakožto bývalých jednatelích, aby uvedli okolnosti, z nichž plyne, že v konkrétním případě, příp. v konkrétním období jednali s péčí řádného hospodáře a k nim označí důkazy, jimiž mají být tyto rozhodné skutečnosti prokázány (srov. rozsudek Nejvyššího soudu ze

dne 20. 10. 2009 sp. zn. 29 Cdo 3775/2008). „*Aby jednatel dostál požadavku péče řádného hospodáře, je jednatel společnosti povinen jednat při výkonu své funkce (mimo jiné) s potřebnými znalostmi, a tedy i informovaně, tj. při konkrétním rozhodování využít rozumně dostupné (skutkové i právní) informační zdroje a na jejich základě pečlivě zvážit možné výhody i nevýhody (rozpoznatelná rizika) existujících variant podnikatelského rozhodnutí. Splnění této povinnosti je ovšem nezbytné posuzovat z pohledu ex ante, tj. prizmatem skutečností, které jednateli byly či při vynaložení příslušné péče (při využití dostupných informačních zdrojů) mohly a měly být známy v okamžiku, v němž dotčená podnikatelská rozhodnutí učinil*“ (viz rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 26. 10. 2016 sp. zn. 29 Cdo 5036/2015).

60. Jak konstatoval Nejvyšší soud v kasačním rozhodnutí, je potřeba při posouzení, zda určité jednání jednatelů bylo v souladu s péčí řádného hospodáře či nikoliv, vždy přihlédnout ke všem okolnostem projednávané věci. Dle ust. § 159 o.z. spočívá péče řádného hospodáře ve výkonu funkce s nezbytnou loajalitou, potřebnými znalostmi a pečlivostí. Byť jednatel nemusí být vybaven všemi odbornými znalostmi, schopnostmi či dovednostmi potřebnými pro výkon veškerých činností spadajících do působnosti člena statutárního orgánu, nicméně je povinen zajistit osobu, která potřebné znalosti má. Pakliže nastane situace, kdy jednatel společnosti pověří výkonem činnosti spadající do jeho působnosti jinou osobu, je jeho povinností nejen prověřit, že se jedná o osobu kvalifikovanou, nýbrž ji také musí nejen vytvořit podmínky pro výkon svěřené působnosti, ale také ji efektivně kontrolovat (srov. rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 25. 1. 2012 sp. zn. 29 Cdo 134/2011). Součástí péče řádného hospodáře je rovněž schopnost rozpoznat, které činnosti již jednatel není schopen, právě pro absenci potřebných znalostí a dovedností, vykonávat (srov. rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 29. 8. 2013 sp. zn. 29 Cdo 2869/2011). Stejně tak je i povinností jednatele vykonávat svou funkci osobně.

61. V posuzované věci žalovaní od začátku řízení tvrdili, že Společnost v úpadku či hrozícím úpadku v době, kdy byli jejími jednateli, nikdy nebyla. Svůj závěr odůvodnili tím, že od účetní společnosti, která zpracovávala účetnictví, neměli žádné indicie, že by Společnost řádně nefungovala, navíc Společnost za rok 2017 vygenerovala zisk ve výši 246 065 Kč a včas platila veškeré své závazky. Z účastnického výslechu žalované 1. vyplývá, že žalovaný 2. se fakticky na činnosti Společnosti nikterak nepodílel, byť byl jedním z jednatelů Společnosti. Dlouhodobě žije v zahraničí a v rozmezí let 2017–2018 přijel do České republiky toliko dvakrát, vždy jednou za rok. Žalovaná z osobních důvodů již od května 2017 nejevila o provoz Společnosti aktivní zájem, který výkon funkce jednatele vyžaduje. Naopak, výkonem pověřila svou matku, která v provozu restaurace zaujímala namísto obou žalovaných mnoho funkcí. Ani žalovaná 1., ani žalovaný 2. funkci jednatele nevykonávali aktivně, pouze spoléhali na jiné, jimi pověřené osoby, které plně převzaly odpovědnost za provoz restaurace, která byla jedinou výdělečnou činností Společnosti. Žalovaní v řízení netvrdili a neprokázali, že by jejich matka, kterou pověřili ve Společnosti mnoha funkcemi, byla osobou znalou vedením Společnosti a měla požadované schopnosti či dovednosti. Z poslední účetní závěrky Společnosti zpracované na konci roku 2017 bylo lze vyčíst, že Společnost se nenacházela v uspokojivé finanční situaci, jak tvrdili žalovaní. Údaje v ní uvedené rozhodně nemohly osvědčovat opakující se tvrzení žalované strany, že se Společnost v hrozícím úpadku v době převodu obchodních podílů nenacházela. I když Společnost v roce 2017 generovala zisk, pak nelze automaticky učinit paušální závěr, že žalovaní při výkonu své funkce jednatelů Společnosti jednali s péčí řádného hospodáře, aniž by zároveň nebyly zohledněny další položky uvedené v účetní závěrce, které navíc mají vliv na určení celkového finančního obrazu Společnosti. Jak již bylo řečeno výše, pakliže krajský soud účetní závěrku vyhodnotil jako celek v konkrétních souvislostech, pak lze konstatovat, že pasiva Společnosti představující zejména budoucí závazky značně přesahují aktiva Společnosti, představující zejména peněžní prostředky a blíže nespecifikované krátkodobé pohledávky (které se však v daňovém přiznání Společnosti nepromítly, ani insolvenční správkyni se je nepodařilo najít a blíže konkretizovat).

62. Kromě pochybení žalovaných vztahující se k výkonu funkce jednatelů, jež oba vykonávali toliko pouze formálně, nevyrovnaného hospodaření Společnosti mající dopad na uspokojení pohledávek

věřitelů, soud spatřuje další pochybení žalovaných v tom, že při převodu obchodních podílů na společnost B.O.B.R. GROUP a.s., jehož jediným společníkem a jednatelem byl Robert Š., neučinili ničeho ke zjištění dalších podstatných informací, zdali Robert Š. má odborné znalosti pro výkon funkce jednatele, schopnosti či dovednosti. Pakliže by před převodem obchodních podílů žalovaní postupovali řádně a pečlivě, zjistili by, že Robert Š. byl jako jednatel zapsán v dalších nejméně 80 společnostech, přičemž řada z nich skončila v likvidaci či úpadku. Při zamýšlení se nad zjištěními z obchodního rejstříku společně s použitím rozumu průměrného člověka, se schopností jej užívat s běžnou péčí a opatrností, s důvodným očekáváním jeho použití v právním styku dle ust. § 4 odst. 1 o.z. rozhodně nevyplývá, že by bylo v lidských silách výkon funkce jednatele v dalších 80 společnostech vykonávat a současně že by tuto funkci Robert Š. vykonával řádně, s péčí řádného hospodáře. Žalovaní tak při převodu svých obchodních podílů na nového společníka nejednali s péčí řádného hospodáře a pouze se spoléhali na přísliby Roberta Š., že případné závazky Společnosti uhradí a v provozu Společnosti bude pokračovat. Odborné znalosti a schopnosti nutné při výkonu funkce jednatele rozhodně nezahrnují žalovanými zvolený liknavý a zcela ignorující postup, který předcházel rozhodnutí o převodu obchodních podílů na společnost B.O.B.R. GROUP a.s.

63. Po výpovědi nájemní smlouvy pro neplnění povinností ze strany Společnosti žalovaní 1. a 2. jediné, co řádně dokončili, bylo sepsání notářského zápisu, kterým byla osvědčena valná hromada Společnosti, která rozhodla o odvolání obou jednatelů z funkce a převodu jejich obchodních podílů na jiného společníka. Jak již zmínil Nejvyšší soud v kasačním rozhodnutí, nejpozději výpovědí nájemní smlouvy se Společnost dostala do hrozícího úpadku, neboť přišla o jedinou výdělečnou činnost, o čemž žalovaní zajisté věděli. Toto jest další indicie, která měla žalované jakožto jednatele Společnosti vést k tomu, aby udělali vše potřebné a rozumně předpokládatelné k odvrácení hrozícího úpadku, a nikoliv vzniklé problémy řešit tím, že je raději přenechají osobě, o které nemají žádné bližší povědomí a zároveň ani nemají zájem si informace o novém vlastníku Společnosti shánět. Pouhým pohledem do obchodního rejstříku by žalovaní zjistili, že Robert Š. je zapsán jako jednatel společnosti v dalších minimálně 80 společnostech na území České republiky, z čehož jednoznačně vyplývá, že nemohl svou funkci vykonávat s péčí řádného hospodáře. Pokud žalovaní zvoleným postupem, kdy si o společnosti, na kterou převádějí své obchodní podíly, nezjišťovali žádné podrobnosti, nevyžadovali po ní doložení žádných dokumentů, výpisů či potvrzení, blíže neřešili, kdo je osoba jediného jednatele a společníka, pak zcela absentovali na základní a běžné zásady obezřetnosti. Jak vyplývá ze svědecké i účastnické výpovědi, žalovaní se bezhlavě spoléhali na sliby 3. osoby, že Společnost plně převezme (aniž by fakticky bylo co přebírat). Jelikož Společnost neměla žádný hodnotnější movitý majetek, neměla žádné zásoby zboží, v pokladně nebyly žádné finanční prostředky, o jediný zdroj příjmu po výpovědi z nájmu přišla, nabízí se zde otázka, jaký majetek nový společník Společnosti ve skutečnosti od žalovaných převzal a zdali převedení obchodních podílů nebylo „na oko a papírově“. Namísto řešení nepříznivé finanční situace, např. jmenováním krizového manažera, který by jim pomohl hrozící úpadek odvrátit či odvracet, žalovaní zvolili takové řešení, které má pro ně za následek vznik ručení za splnění povinnosti Společnosti.

64. Soud na základě všeho výše uvedeného uzavírá, že žalovaným se nepodařilo unést břemeno tvrzení a důkazní v tom, že neprokázali, že by v období, kdy byli jednateli Společnosti, při odvrácení hrozícího úpadku postupovali s péčí řádného hospodáře. Jak zmínil Nejvyšší soud, na hrozící úpadek je potřeba pohlížet nikoliv pouze ve vztahu k existujícím splatným závazkům, ale i k závazkům budoucím. Lze tak shrnout, že žalobci se v řízení podařilo prokázat, že žalovaní o hrozícím úpadku přímo věděli nebo vědět měli a mohli, neboť stav hrozícího úpadku Společnosti nastal nejpozději v den výpovědi z nájmu nebytových prostor, kdy ještě členy statutárního orgánu byli. V tento den Společnost přišla o jediný zdroj příjmu, na což žalovaní zareagovali tak, že bezprostředně poté své obchodní podíly ve Společnosti převedli na třetí osobu, která rovněž k odvrácení hrozícího úpadku, stejně jako žalovaní, neudělala vše potřebné a rozumně

předpokládatelné. Pokud žalovaní postavili svou procesní obranu zejména na tvrzení, že v době, kdy žalovaní byli ve funkci jednatelů, se Společnost v hrozícím úpadku nenacházela, pak byl v řízení prokázán opak. Naopak, žalovaným se v řízení nepodařilo prokázat, že by si při odvrácení hrozícího úpadku počínali s péčí řádného hospodáře. Vzhledem k tomu, že porušení péče řádného hospodáře má zásadní charakter (ať už proto, že žalovaní nevykonávali svou funkci osobně, vedením pověřili osobu, jež k tomu neměla patřičné schopnosti a dovednosti, hrozící úpadek neodvraceli dostatečným způsobem), pak sankci spočívající ve vzniku ručení žalovaných za splnění povinnosti Společnosti bylo lze označit za proporcionální, bez ohledu na výši peněžní částky, kterou jsou žalovaní společně a nerozdílně povinni zaplatit. Proto krajský soud, dbaje pokynům Nejvyššího soudu, konstitutivně rozhodl o vzniku ručení žalovaných za splnění konkrétní povinnosti Společnosti, neboť v řízení bylo dostatečným způsobem osvědčeno, že byly naplněny předpoklady podmiňující u žalovaných založení ručení podle ust. § 68 odst. 1 z.o.k.

65. O nákladech řízení bylo rozhodnuto dle ust. § 142 odst. 1 o.s.ř. tak, že procesně úspěšnému žalobci byla přiznána plná náhrada nákladů. Náklady řízení se skládají ze zaplacených soudních poplatků ve výši 2 000 Kč za podání žaloby, 2 000 Kč za podání odvolání a 14 000 Kč za podání dovolání. Podle čl. II vyhl. č. 258/2024 Sb. (účinné od 1. 1. 2025), kterou se mění vyhl. č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif, dále „AT“), za právní služby poskytnuté přede dnem nabytí účinnosti této vyhlášky náleží advokátovi odměna podle advokátního tarifu ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti této vyhlášky. Při rozhodování o otázkách obchodních společností a družstev (a ve věcech rozhodovaných v insolvenčních nebo obdobném řízení) činí tarifní hodnota dle ust. § 9 odst. 4 písm. c) AT ve znění účinném do 31. 12. 2024 částku 50 000 Kč (předmětem probíhajícího řízení bylo konstitutivní založení ručení žalovaných za pohledávku žalobce z titulu členství ve statutárním orgánu obchodní korporace), čemuž odpovídá odměna ve výši 3 100 Kč za každý účelně vynaložený úkon právní služby.

Náklady řízení se tak dále skládají z odměny právního zástupce ve výši 52 700 Kč dle ust. § 7, ust. § 9 odst. 4 písm. c) a ust. § 11 odst. 1 AT ve znění účinném do 31. 12. 2024 za 17 úkonů právní služby v plné výši 3 100 Kč: převzetí zastoupení, předžalobní výzva, žaloba, písemné podání ze dne 26. 6. 2020, písemné podání ze dne 12. 5. 2021, písemné podání ze dne 9. 8. 2021, písemné podání ze dne 18. 10. 2021, účast na jednání dne 29. 6. 2021, účast na jednání dne 18. 8. 2021 (delší než 2 hodiny, tj. 2 úkony), účast na jednání dne 6. 10. 2021 (delší než 2 hodiny, tj. 2 úkony), účast na jednání dne 24. 11. 2022, podání odvolání, účast na jednání dne 14. 6. 2023, podání dovolání, účast na jednání dne 5. 12. 2024 a dále paušální náhrady hotových výdajů ve výši dohromady 5 100 Kč (17 x 300 Kč) dle ust. § 13 odst. 1, odst. 4 AT ve znění účinném do 31. 12. 2024.

Dle ust. § 9 odst. 4 písm. b) AT ve znění účinném od 1. 1. 2025 se částka 113 000 Kč považuje za tarifní hodnotu ve věcech rozhodovaných v řízení v otázkách svěřenských fondů, obchodních společností, družstev a jiných právnických osob, a dále ve věcech v insolvenčním nebo obdobném řízení. Odměna advokáta za poskytnuté úkony právní služby provedené v období od 1. 1. 2025 tak činí dle ust. § 7 bod 5. AT částku 5 620 Kč za každý z úkonů právní služby.

Náklady řízení se tak dále skládají z odměny právního zástupce ve výši 11 240 Kč za úkony právní služby: písemné podání ze dne 7. 1. 2025 a účast advokáta na jednání zdejšího soudu dne 17. 2. 2025 (ust. § 11 odst. 1 písm. d) a g) AT ve znění účinném od 1. 1. 2025). K těmto nákladům řízení dále náleží dle ust. § 13 odst. 4 AT ve znění účinném od 1. 1. 2025 paušální náhrada hotových výdajů ve výši 450 Kč za každý z úkonů právní služby shora uvedený, celkem tedy 900 Kč.

Soud právnímu zástupci nepřiznal náhradu hotových výdajů za odborné posouzení daňovým poradcem, neboť ze spisu jednoznačně nevyplývá účelnost tohoto úkonu, a proto za situace, kdy účelnost nebyla jednoznačně prokázána, nemůže jít přiznání náhrady hotových výdajů k tíži protistrany. Za úkon právní služby dále nelze považovat písemné podání žalobce

ze dne 23. 4. 2021, kterým se pouze soudu dotazoval na stav řízení a rovněž za úkon právní služby nelze považovat písemné podání žalobce ze dne 14. 7. 2021, neboť toto podání pouze rekapituluje a komentuje, co bylo na předchozím jednání řečeno a jedná se toliko o doplnění listin v reakci na předešlé jednání. S ohledem na povahu, účel a náročnost uvedených úkonů nelze dospět k závěru, že jde tyto podřadit pod úkony vypočtené v ust. § 11 odst. 1 a 2 AT.

Náklady řízení se skládají dále z náhrady za cestovní výdaje celkem za všechny níže uvedené jízdy ve výši 19 039 Kč:

- za cestu ze sídla advokáta v Brně na soudní jednání u Okresního soudu v Karviné dne 29. 6. 2021 a zpět osobním automobilem AUDI Q5, RZ 1BR7995 (402 km při kombinované spotřebě 6,9 l/100 km, ceně benzínu dle skutečně doložených nákladů, tj. dle účtenky ze dne 28. 6. 2021 ve výši 34,20 Kč/l a náhrady 4,40 Kč za 1 km jízdy) ve výši 2 717 Kč;
- za cestu ze sídla advokáta v Brně na soudní jednání u Okresního soudu v Karviné dne 18. 8. 2021 a zpět osobním automobilem AUDI Q5, RZ 1BR7995 (402 km při kombinované spotřebě 6,9 l/100 km, ceně benzínu dle skutečně doložených nákladů, tj. dle účtenky ze dne 17. 8. 2021 ve výši 34,90 Kč a náhrady 4,40 Kč za 1 km jízdy) ve výši 2 737 Kč;
- za cestu ze sídla advokáta v Brně na soudní jednání u Okresního soudu v Karviné dne 6. 10. 2021 a zpět osobním automobilem AUDI Q5, RZ 1BR7995 (402 km při kombinované spotřebě 6,9 l/100 km, ceně benzínu dle skutečně doložených nákladů, tj. dle účtenky ze dne 6. 10. 2021 ve výši 36,50 Kč/l a náhrady 4,40 Kč za 1 km jízdy) ve výši 2 781 Kč;
- za cestu ze sídla advokáta v Brně na soudní jednání u zdejšího soudu dne 24. 11. 2022 a zpět osobním automobilem AUDI Q5, RZ 1BR7995 (366 km při kombinované spotřebě 6,9 l/100 km, ceně benzínu dle vyhl. č. 511/2021 Sb., ve znění účinném od 20. 8. 2022 do 31. 12. 2022, tj. 44,50 Kč/l a náhrady 4,70 Kč za 1 km jízdy) ve výši 2 844 Kč;
- za cestu ze sídla advokáta v Brně na soudní jednání u Vrchního soudu v Olomouci dne 14. 6. 2023 a zpět osobním automobilem AUDI Q5, RZ 1BR7995 (174 km při kombinované spotřebě 6,9 l/100 km, ceně benzínu dle vyhl. č. 467/2022 Sb., ve znění účinném od 1. 4. 2023 do 30. 6. 2023, tj. 41,20 Kč/l a náhrady 5,20 Kč za 1 km jízdy) ve výši 1 399 Kč;
- za cestu ze sídla advokáta v Brně na soudní jednání u zdejšího soudu dne 5. 12. 2024 a zpět osobním automobilem AUDI Q5, RZ 3BE9647 (366 km při kombinované spotřebě 8,4 l/100 km, ceně benzínu dle vyhl. č. 398/2023 Sb., ve znění účinném od 1. 1. 2024 do 31. 12. 2024, tj. 38,20 Kč/l a náhrady 5,60 Kč za 1 km jízdy) ve výši 3 224 Kč a
- za cestu ze sídla advokáta v Brně na soudní jednání u zdejšího soudu dne 17. 2. 2025 a zpět osobním automobilem AUDI Q5, RZ 3BE9647 (366 km při kombinované spotřebě 8,4 l/100 km, ceně benzínu dle skutečně doložených nákladů, tj. dle účtenky ze dne 17. 2. 2025 ve výši 39,50 Kč/l a náhrady 5,80 Kč za 1 km jízdy) ve výši 3 337 Kč.

Dále se skládají z náhrady za promeškaný čas strávený cestou za všechny níže uvedené položky ve výši 6 400 Kč;

- za čas strávený cestou ze sídla advokáta v Brně na jednání u Okresního soudu v Karviné a zpět dne 29. 6. 2021, 18. 8. 2021 a 6. 10. 2021, za každou cestu ve výši 1 000 Kč (10x 100 Kč za každou i jen započatou půlhodinu v souladu s § 14 odst. 1 a 3 AT), tj. celkem 3 000 Kč;

- za čas strávený cestou ze sídla advokáta v Brně na jednání u zdejšího soudu a zpět dne 24. 11. 2022 a 5. 12. 2024, za každou cestu ve výši 800 Kč (8x 100 Kč za každou i jen započatou půlhodinu v souladu s § 14 odst. 1 a 3 AT), tj. celkem 1 600 Kč;
- za čas strávený cestou ze sídla advokáta v Brně na jednání u Vrchního soudu v Olomouci a zpět dne 14. 6. 2023 ve výši 600 Kč (6x 100 Kč za každou i jen započatou půlhodinu v souladu s § 14 odst. 1 a 3 AT) a
- za čas strávený cestou ze sídla advokáta v Brně na jednání u zdejšího soudu a zpět dne 17. 2. 2025 ve výši 1 200 Kč (8x 150 Kč za každou i jen započatou půlhodinu v souladu s § 14 odst. 1 a 3 advokátního tarifu ve znění od 1. 1. 2025).

A dále se připočítává příslušné 21 % DPH za všechny uvedené úkony (mimo zaplacených soudních poplatků) odpovídající částce 20 030 Kč.

Celkové náklady řízení před Okresním soudem v Karviné, Krajským soudem v Ostravě, Vrchním soudem v Olomouci a Nejvyšším soudem České republiky tak činí celkem částku 133 409 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení k Vrchnímu soudu v Olomouci prostřednictvím Krajského soudu v Ostravě.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, **může** oprávněný **podat** návrh na soudní výkon rozhodnutí (ust. § 251 o.s.ř.).

Ostrava 27. února 2025

Mgr. Lucie Anna Tajdusová v. r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Blejchařová.